

Mennesker i andre Retninger, ganske vist i Reglen vilde være Mennesker, som ikke havde den fjerneste Sands, hverken for Kirke eller for Kristendom. Maaſte kunne de endogaa være fjendtlige derimod, og maaſte kunne de finde en vis Fornøielse i at drille Præsterne ved at ſige til dem: Nu have vi ladet os borgerlig vie, men I ſkulde alligevel komme til at døbe vore Børn. Se, det var det, den ærede Miniſter tænkte paa, og derfor var det, han betænkte ſig paa at give et ganske beſtemt Svar og give Præſterne et beſtemt Tilhold. Derfor ſiger jeg, at den ærede Miniſters Svar til Forespørgeren var forſaavidt imødekommende nok, men der var dog Noget, den ærede Forespørger aabenbart ikke lagde Mærke til. Det er naturligt, fordi den ærede Forespørger ikke er Theolog, men Jurist. Han gjorde jo opmærksom paa, at i den ſidſte Tid havde man ſaaet ſaa mange Slags Fortolkninger, baade politiske og andre, og nu er man ogsaa begyndt med de theologiske, men jeg maa gjøre den ærede Forespørger opmærksom paa, at de theologiske have Prioriteten; de ere meget ældre end nogenſomhelſt andre. Altsaa, da den ærede Forespørger ikke er Theolog, lagde han ikke Mærke til, at den ærede Miniſter tog et Forbehold, og at den ærede Forespørger ſaaledes ſlet ikke har ſaaet noget Svar paa ſin Forespørgſel, og han kan altsaa aldeles ikke være ſikker paa, at der i det Hele kommer Noget ud af denne Forespørgſel, fordi den ærede Miniſter har diſſe overmaade ſtore Betænklichkeiten, og jeg fortaar ſaa godt diſſe Betænklichkeiten. Sagen er nemlig den, at den ærede Miniſter veed en anden Ting; han veed, at de kjøbenhavniſte Præſter eller den kjøbenhavniſte Præſt, ſom har talt for det ſtore Flertal af det kjøbenhavniſte Præſtekonvents Vegne, har udtalt ſig paa en ſaadan Maade om hele denne Sag, at det næſten vil være umuligt for dem at trække ſig tilbage. Den kjøbenhavniſte Sognepræſt har beſtemt udtalt ſig for, at det ſtrider mod den evangeliske Kirkes Opfattelse af Barnedaabens Væſen at døbe diſſe Forældres Børn. Det er hans Standpunkt, og efter hvad der forlyder, efter hvad han ſiger, er ſaa godt ſom hele den kjøbenhavniſte Præſteſtand enig med ham i dette Standpunkt; hvis nu den ærede Miniſter her havde ſagt, at han vilde udtænde en miniſteriel Reſolution, ſom uden Videre paabød de kjøbenhavniſte Præſter at døbe alle diſſe Forældres Børn, vilde jeg ikke tale om, at den ærede Miniſter vilde blive meget ilde anſet i det kjøbenhavniſte Præſtekonvent. — thi det ſkulde den ærede Miniſter maaſte kunne bære — men den ærede Miniſter vilde

ganske vist være kommen til at ſaare diſſe dygtige Præſter, ſom jeg er vis paa, at den ærede Miniſter har ſtor Reſpekt for, og komme til at ſtille dem i mange Tilfælde ganske overordentlig vanſkeligt, idet den ærede Miniſter, hvis han havde udtædt eller vilde udtænde en Reſolution med et ſaadant beſtemt Paabud om, at de ſkulde gjøre dette, vilde tvinge diſſe Præſter til at gjøre ſig ſkyldige i netop den Forſyndelse, ſom det høie Kirkeraad og Geiſtligheden beſtyldte Paſtor Brücker for at gjøre ſig ſkyldig i. Den ærede Miniſter vilde nemlig ſaa tvinge diſſe Præſter til at ſtille ſig i et ganske overordentlig frit Forhold til Bibelen, og det var jo netop det, ſom det høie Kirkeraad og den dertil hørende Provſtovre i Jylland bebrejdede Paſtor Brücker, at han ſtillede ſig i et altfor frit Forhold til Bibelen, og ikke i alle Punkter vilde lade ſig ſige af den. Paſtor Brücker's Standpunkt overfor Bibelen var det, at naar der var Noget, han i ſit Indre var overbevist om ikke var ſandt, vilde han ikke uden Videre antage, at det var ſandt, fordi det ſtod i Bibelen; men naar der derimod ſtod Noget i Bibelen, og han i ſit Indre var overbevist om, at det var Sandhed, rettede han ſig ubetinget derefter. Det var Paſtor Brücker's Standpunkt. Derſom den ærede Miniſter havde udtalt ſig beſtemt her eller vilde udtale ſig beſtemt i den Sag, derſom han kom med en eller anden miniſteriel Reſolution, hvori han paabød diſſe kjøbenhavniſte Præſter at døbe diſſe Forældres Børn, vilde den ærede Miniſter, ſiger jeg, komme til at tvinge diſſe Præſter til at ſtille ſig i et ganske overordentlig frit Forhold, ikke blot til deres Overbeviſning, men ogsaa til Bibelen, thi de kjøbenhavniſte Præſter vide meget godt, at det er en gennemgaaende Tanke i Bibelen, at man ſkal ikke handle imod ſin Overbeviſning; de vide meget godt, at Bibelen udtrykker det paa den Maade: Alt, hvad der ikke er af Tro, er Synd; det vil ſige: Alt, hvad man mener ikke at kunne gjøre med en god Samvittighed, er Synd. Nu mener diſſe kjøbenhavniſte Præſter — det er offentlig udtalt gennem deres Ordſpører i „Berlingske Tidende“ — at det at døbe diſſe Forældres Børn vilde i mange Tilfælde være ſtridende mod den evangelisk-lutherſke Kirkes Opfattelse af Daabens Væſen. Hvis nu altsaa den ærede Miniſter udtæder en Reſolution, ſom paabyder dem det, og hvis diſſe kjøbenhavniſte Præſter rette ſig efter denne Reſolution, vil den ærede Miniſter altsaa komme til at tvinge diſſe Præſter til at ſtille ſig i et ganske overordentlig frit Forhold til deres egen Overbeviſning og til Bibelen. Paſtor Brücker's Standpunkt er det, at naar han er overbevist